

met til at paahvile Borgerne, saa at Al-
 maane holde sig den efterrettelige; men fordi en
 Instrux for Politikonstabler bestemmer, f. Ex.
 at de i Tilfælde af Vidslag skulle sørge for, at
 Gaderne ophugges og Fortøugene bestrøes med
 Aske, følger deraf ingenlunde, at det skal være
 Folks Pligt at ise paa Gaderne eller strø
 Aske paa Fortøugene. Der savnes altsaa for-
 saavidt en tilsvarende Bestemmelse, der gjør det til
 Pligt for Publikum at sørge for, hvad der er
 paalagt Politiofficialterne at paasee. I den
 Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at da
 Sagen blev sendt fra Kommunalbestyrelsen til
 Justitsministeriet, var den ledsaget af tre
 Slutningsindstillinger, af hvilke den ene gik ud
 paa, at Justitsministeriet vilde drage Om-
 sorg for, at der blev udgivet en Samling af de
 Politibestemmelser, som vare givne i de sidste
 200 Aar, forsaavidt disse endnu ere i Kraft.
 Jeg erkjender dette for en overmaade god og
 fornuftig Hensætning. Jeg anseer dette for at
 være en overordentlig fornuftig og forstandig
 Hensætning, thi det er gaaet med disse Politi-
 bestemmelser paa en ganske besynderlig Maade.
 De ere udkomne sædvanlig under Indtrykket af
 Diebstiftets Krav, ere blevne efterfulgte samvit-
 tighedsfuldt i Løbet af et eller to Aar, ere
 saa gaaede i Forglemmelse, ere saa paany blevne
 indskræpede og atter efterlevede en kort Tid,
 men tilsidst reent forsvundne, uden at være til-
 bagekaldte, saaledes at man nu ved at gaae de
 kronologiske Samlinger af Love og Forordnin-
 ger igjennem kan finde staaende Politibestem-
 melser endogsaa fra Slutningen af det 17de
 Aarhundrede, der i Løbet af langsommelige
 Tider ikke have været efterlevede, og som i
 Virkeligheden ere aldeles ubekjendte saavel for
 Politiet, som for den store Almeenhed. Jeg
 skal exempelviis anføre, at da denne Sag var
 under Forhandling i Borgerrepræsentationen i
 Kjøbenhavn, oplyste Forsamlingens Formand,
 at der bestaaer en Politibestemmelse, saavidt
 jeg erindrer, fra 1685 i den almindelige Politi-
 anordning, hvori der er givet Bestemmelse om,
 hvorledes der maatte forholde sig med Brænde-
 skjæringen paa Gaden, og at denne Bestem-
 melse aldrig nogenstunde er tilbagekaldt, men at
 den heller ikke overholdes, saaledes at der
 altsaa i Virkeligheden bestaaer et Lovbud,

som slet ikke bliver efterlevet. Dette er ikke
 nogen heldig Tilstand; det er demoraliserende,
 naar et saadant bestaaende Lovbud gaaer i For-
 glemmelse, og derfor vilde det være meget hen-
 sigtsmæssigt, om man gjenooplivede Bevidstheden
 om disse bestaaende Bestemmelser og udbredte
 Kundskaben derom ved at foranstalte en saadan
 Samling af alle de for Tiden gjældende Politi-
 bestemmelser. Jeg troer, at det ikke vilde være
 rigtigt at begrænse sig ved de 200 Aar, thi
 det kunde dog være, at der var en eller anden
 Politibestemmelse, der var endnu ældre end f.
 Ex. den, jeg nævnte fra 1685, og det kunde
 jo gerne være, at der var en fra 1659 eller
 1660, som det kunde være ønskeligt at faae med.
 Naar en saadan Samling kom frem, vilde man
 opdage, hvor der endnu savnedes Bestemmelser,
 og man vilde da kunne supplere dem, deels ved
 Hjælp af den Veimindigelse, som i det nye
 Lovforslags § 8 er bleven givet Politidirektøren
 til at udstede nye Politiplakater — som jeg
 haaber med Samtykke af de kommunale Auto-
 riteter — og deels, forsaavidt man skulde finde
 Forhold, der ikke eguede sig til at ordnes ad
 denne Veie, hvor der jo er sat en Grændse af
 20 Aar, som den højeste Straf, kunde der være
 Dsfordring for Justitsministeren til i den Hen-
 seende at søge et Supplement tilveiebragt ved
 at forelægge Rigsdagen Lovforslag derom. Man
 vilde ad denne Veie komme til at løse den Op-
 gave, som jeg har anseet det for at være unnu-
 ligt at løse i den Form, hvori den i forrige
 Session blev stillet til Justitsministeren, nem-
 lig at han skulde udarbejde en fuldstændig
 „Politilov“, thi dette vilde, efter min Over-
 bevissning, være et saa vanskeligt Arbejde, og
 være forbundet med saa mange Hindringer i
 alle Retninger, at det ikke let kunde naaes, men
 paa denne Maade, ved at kodificere de oprinde-
 lig bestaaende Bestemmelser, og ved at supplere
 dem ad de to Veie, jeg har nævnt, vilde man
 i praktisk Henseende naae det Samme som det,
 der ifjor blev lagt saa stort Estertryk paa. —
 Jeg nævnte, at der i Kommunalbestyrelsens
 Indstilling til Justitsministeriet var tilføjet i
 Slutningen tre Punkter. Det ene af dem var
 det, jeg nu har omtalt, nemlig at Justitsmini-
 steren vilde drage Om-
 sorg for at samle disse
 gamle Politibestemmelser. Det andet Punkt